

A vidéki városok közlekedésének fejlesztéséről tárgyal Szegeden a háromnapos közlekedési konferencia

Három előadás és számos hozzászólás hangzott el az első napon

A városi tanács dísztermében tegnap, csütörtökön délelőtti 10 órai kezdettel megkezdte munkáját a Közlekedéstudományi Egyesület és a Magyar Tudományos Akadémia közötti és városi közlekedési bizottsága által rendezett konferencia, melynek feladata a vidéki nagyvárosok közlekedési helyzetének és fejlesztési lehetőségeinek megválogatása. A tanácskozási mintegy 250-en jöttek el, a megyei pártbizottságok, szakszervezeti bizottságok, a vidéki tanácsok közlekedési osztályainak, a közlekedési vállalatok, a szervező intézetek, a kutató intézetek, kivitelező vállalatok, a közlekedésszervezet képviselői — az ország legtekintélyesebb közlekedési szakemberei.

A háromnapos konferenciát Borsodi János, a szegedi vasútigazgatóság vezetője, a Közlekedéstudományi Egye-

sület helyi szervezetének elnöke nyitotta meg, és Biczó György, a megyei jogú városi tanács elnöke üdvözölte a résztvevőket, majd dr. Csánádi György egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a közlekedési és postaügyi miniszter első helyettese, a Közlekedéstudományi Egyesület elnöke mondott bevezetőt.

A tanácskozás délelőtti programjában két előadás szerepelt. Fásik Sándor, a KPM műszaki felügyeleti osztályvezetőjének a vidéki nagyvárosok közlekedésének kifejlődéséről és jelenlegi helyzetéről szóló előadása részletesen foglalkozott az öt vidéki nagyvárossal: Miskolc, Debrecen, Szeged, Pécs és Szombathely közlekedési problémáival. Elemmezte a közlekedési eszközök és berendezések mai műszaki színvonalát és rámutatott arra, hogy a közlekedési jár-

művek általában nem felelnek meg a korszerű közlekedési igényeknek.

Dr. Szabó Dezső, a műszaki tudományok kandidátusa, a fővárosi tanács városrendezési és építészeti osztályának főmérnöke röviden ismertette a városi tömegközlekedés fejlesztésének kérdéseit tárgyaló előadását. Kiemelte, hogy míg az elmúlt hatvan év alatt a fővárosi tömegközlekedés utasszáma tízszeresére, vidéken nyolcvanszorosára emelkedett és nagyobb, mint a környező országokban. Megállapította, hogy a villamosvasút fejlesztése csak ott szükséges, ahol teljesítőképessége és gazdasági előnyei jól ki lehet használni. Egyébként az autóbushálózat fejlesztése látszik célravezetőbbnek. Ehhez azonban szükséges, hogy az ipar a városi közlekedésnek megfelelő autóbustípusokat gyártson.

Délután dr. Várhelyi Boldizsár, a műszaki tudományok doktora, az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem tanára a városi közlekedés fejlesztésének alapelveit ismertette. Előadása többek között a városi közlekedés kialakulását és jelentőségét, a forgalom növekedésének követelményeit, a közlekedésfejlesztés tervezésének módszerét és irányait, a forgalombiztonság kérdését, a közúti balesetek okait, forgalomszabályozás eszközeit, a parkolás megoldásának lehetőségeit érintette.

Az előadásokkal kapcsolatban több hozzászólás hangzott el. Így dr. Várhelyi Boldizsár tanulmányához a Csongrád megyei rendőrfőkapitányság részéről Gyömbér János őrnagy, közrendvédelmi osztályvezető szolt hozzá. Számokkal bizonyította be, hogy a megyei balesetek 30 százaléka Szegeden fordult elő az év első három negyedében, ami bizonyítja a városi közlekedés nagyobb balesetveszélyességét, a vidékivel szemben.

A közlekedési konferencia résztvevői este megtekintették a Szegedi Nemzeti Színház operaelőadását. Ma délután Hegyi Kálmán, az Út-Vasútervező Vállalat osztályvezetőjének előadásával folytatódik a közlekedési konferencia munkája.

Javítják a szakmunkásképzést a kisipari szövetkezetek

A Csongrád megyei KISZOV októberben versenymozgalmat kezdeményezett a kisipari szövetkezetek között az ipari tanulók jobb szakmai képzése érdekében. E versenyt a többi között az is indokolta, hogy nemcsak szövetkezetben segédmunkási teendőkkel bízzák meg a tanulni kívánó fiatalokat, máshol pedig — főleg a konfekció-üzemekben, vagy ahol széria gyártással foglalkoznak — az ipari tanulók képzése és szakmai felkészültsége egyoldalú.

Idén már 365 ipari tanulót szerződtek a szegedi és a megyei szövetkezetek, s jelenleg 843 fiatal képzése folyik. A leendő szakmunkások oktatása a versenymozgalmak célkitűzései szerint egyelőre sokkal szervezettebben történik. A versenyhez eddig a szegedi Vas- és Fém-, a Fodrász- és Kozmetikai, a kiskundorozsmai Fapipari és több hódmezővásárhelyi és szentesi szövetkezet csatlakozott.

Hol volt a finn-ugor őshaza?

Finn tudós nyilatkozata

A Magyar Tudományos Akadémia finn vendége Ville Luho, a Turku-i egyetem régész tanára egyhónapos tanulmányútja végétől csütörtökön utazott haza. A finn professzor az MTI munkatársának kérdéseire magyarországi élményeiről a következőket mondotta:

Sok magyar tudóssal találkoztam tanulmányutam idején. Legemlékezetesebb számomra a László Gyula budapesti egyetemi tanárral folytatott beszélgetés. László Gyulának nemrégiben jelent meg „Őstörténetünk legkorábbi szakaszai” című könyve, amelyben rendkívül érdekes, új megállapításokat tesz a finn-ugor őshazával kapcsolatban. Feltételezi, hogy ez az őshaza valahol a mai Lengyelország és Magyarország között volt, innen távoztak volna elődeink, s tértek volna később ismét vissza: egészen újszerű gondolat. László professzor teóriáját véleményem szerint alátámasztják a mezoitikumból származó lengyelországi le-

letek. Ahhoz, hogy a mi kutatásaink eredményével a magyar eredményeket összehasonlíthassuk, javasolnám a Finn Tudományos Akadémiának, mielőbb fordítsa le finnre László professzor rendkívül érdekes könyvét —, mondotta Ville Luho.

Fogadás Párizsban a magyar népi együttes tiszteletére

Vincze József, a Magyar Népköztársaság párizsi követe szerdán este a követ-ség épületében fogadást adott a Párizsban vendégszerelő Magyar Állami Népi Együttes tiszteletére. A fogadáson, amelyen teljes számban részt vettek az együttes művészei, megjelent Jean Basdevant, a francia külügyminisztérium kulturális és műszaki tudományos főigazgatóságának vezetője. A diplomáciai testület több tagja, valamint a francia kulturális és művészeti élet számos kiválósága.

Szép eredmények az Ifjúság a szocializmusért mozgalomban a Szegedi Orvostudományi Egyetemen

Tegnap gyűlésen jutalmazták meg a nyári építőtáborok legjobbjait

Csütörtökön az Ady téri egyetemi épület nagyszobájában a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottságának hívására gyűlésen jöttek össze a szegedi orvos- és gyógyszerészhallgatók. A gyűlésen

dr. Széll Éva, az Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottságának titkára értékelte az »Ifjúság a szocializmusért« mozgalom elmúlt, első esztendőjének eredményeit

és a nyári ifjúsági építőtáborokban részt vett szegediek munkájáról számolt be. Mint elmondotta, az elmúlt tanévben 1106-an vettek részt a Szegedi Orvostudományi Egyetem hallgatói közül az »Ifjúság a szocializmusért« mozgalomban, az idén viszont 1945-en jelentek meg, tehát csak húsz hallgató nem tagja e mozgalomnak. Az előirt négy követelmény közül különösen a tanulást tekintik most elsőrendű fontosságúnak. Ennek érdekében, végső soron a kommunista szakemberekézés minél sikeresebb megvalósítása érdekében

még jobban kiszélesítik a tudományos diákkörök szervezését, amelynek az »Ifjúság a szocializmusért« mozgalom mintegy irányítójává válik. Az egyetem állami vezetőitől tavaly és már az idei esztendőben is a tevékenységükhez nagy segítséget kaptak.

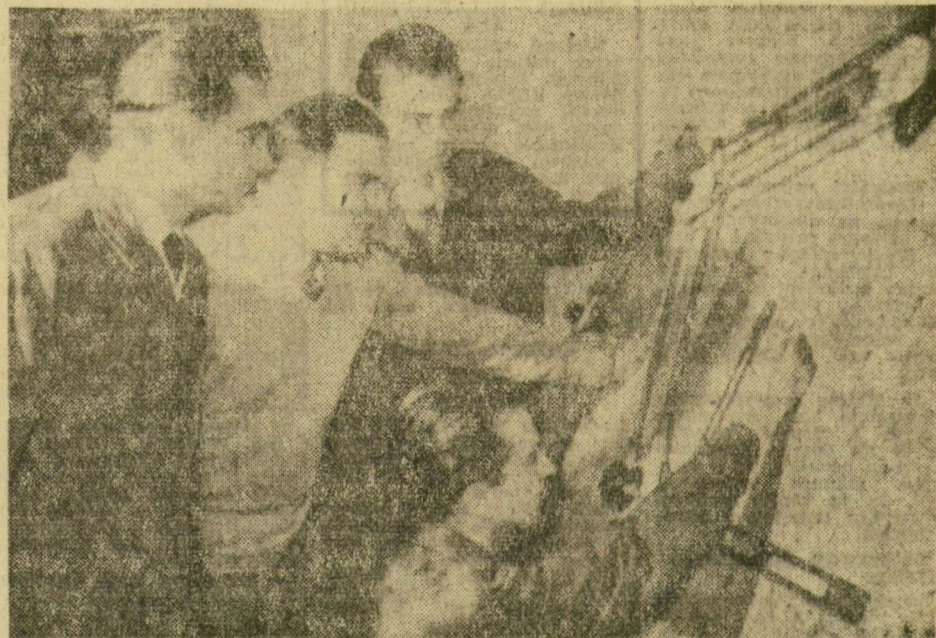
A nyári építőtáborok munkájáról szólva elmondotta, hogy összesen

420 szegedi orvos- és gyógyszerészhallgató dolgozott építőtáborban.

közülük 250 fiú a szegedi Kullich Gyula építőtáborban, 150 lány a balatonaligai Martos Flóra táborban, húsz lány pedig a badacsonyi állami gazdaság területén.

Dr. Zlehovszki Ilona, a Csongrád megyei KISZ-bizottság munkatársa is a nyári építőtáborokban kifejtett jó munkáról beszélt és kifejtette, hogy a hallgatók munkája nemcsak gazdasági haszonnal járt, hanem igen jó nevelőhatása is volt a szocialista, közös-

A Tyitov-brigád jelszava: munkásvédelem és termelékenység

A Tyitov-brigád tagjai tervezés közben. A brigád ötödik tagja üzemlátogatáson van.

A múlt év decemberében tartott termelési tanácskozáson Bérés Sándor igazgató kérésére fordult a Délrost Központ műszaki dolgozóihoz:

— Vidéki telepeink elmaradtak, segítségre szorulnak — mondotta. — Elsősorban a fiatal műszakiakra vár az a nemes feladat, hogy magasabb színvonalra emeljék üzemünkben a gyártástechnológiát, s kulturáltabb munkakörülményeket teremtsenek.

A tanácskozók sorában tilt Szentandrási Lajos gépészmérnök, műszaki előadó, Eperjesi György gépészmérnök, csoportvezető, Szűcs Mihály elektrotechnikus, ener-

getikus, valamint Zsótér József és Janovszki Márton gépészmérnök, műszaki előadó is. Valamennyien fiatalok és évek óta jó barátok. A felhívás megragadta figyelmüket. Amikor véget ért a termelési tanácskozás, Szentandrási Lajos odaszólt Eperjesinek:

— Te Gyurka! Alakíthatnánk egy brigádot a pártalálásra, úgyis sokat együtt vagyunk, meg tudnánk egymás között osztani a munkát.

— Erre már én is gondoltam — válaszolt a társa —, szólj a többieknek is.

Az öttagú csoport rövidesen megbeszélést tartott, amelyen elhatározták, hogy

reálódik, hanem a gépen keresztül megszűrve, tehát megszűnik a műhelyekben a télen olyan veszedelmes huzat. Ez az eljárás megkönnyíti a munkatérmelegítését, nem kell annyi tüzelő, egyenletesebb a hőmérséklet.

A brigád tagjai nemrégén jártak a Délosthoz tartozó püspökpusztai kendergyárban. Elhatározták, hogy megkönnyítik az ottani dolgozók munkáját. Az üzemben eddig nem volt pozdorjajelzés. A dolgozók talicskával hordták ki a gépektől a pozdorját, ami nagyon porzott. Elkészítették tehát az üzem központi pozdorja porelszívó, valamint szűrő berendezésének tervét. Tavaszra már ezzel a korszerű berendezéssel dolgoznak a püspökpusztai üzemben.

Kiterjedt a fiatal műszakiak figyelmé a tervezésnél a legkorszerűbb munkásvédelmi követelményekre is. A külföldi folyóiratokból olvasták, hogy a gépek és a falak színén milyen pszichológiai hatása van a munkásokra. Javasolták, hogy a Szegvári Kendergyárban alkalmazták ezt a módszert: olyan színekre festék a gépek alkatrészeit, s a falakat, amelyek nyugtatólag hatnak a szemre és az idegekre. A világítás beszerelésénél szintén figyelembe veszik a fényhatásokat.

— Arra törekszünk, hogy munkásságunkkal méltó legyen Tyitov elvtárs nevéhez — mondotta Szentandrási elvtárs. — Mióta ugyanis elnyertük a szocialista brigád címet, felvettük a Tyitov-brigád nevet. Ugy gondoljuk,

továbbra sem vallunk szégyent.

Valamennyien járunk politikai szemináriumokra és szakmai továbbképzőre. Janovszki Márton például a műszaki egyetem második éves hallgatója, Szűcs Mihály energetikus továbbképzőtanfolyamra jár, s a többiek is velem együtt tanulnak. Ezenkívül tanítunk is, mert a vállalatunknál induló művezető továbbképzőtanfolyam anyagát mi állítjuk össze és mi tartjuk az előadásokat.

— Milyen terveik vannak a jövőre?

— A második ötéves terv nagy lehetőségeket ad az ipar fejlesztéséhez. A mi iparágunk nagyon el volt hanyagolva, most alkalom nyílik a továbbfejlesztésre. Szeretnénk ebből minél nagyobb részt kény. Különösen ami a pozdorjából készülő bútortermék gyártását illeti.

Kovács Imre

versenybe lépnek a szocialista brigád címért

Vezetőjüknek Eperjesi György elvtársat választották. Még azon a napon megkezdtek a brigádnapló vezetését, s beírták vállalásukat. Felajánlották, hogy társadalmi munkában elkészítik az Újszegedi Kendergyár korszerűsítésének rekonstrukciós tervét, védnökséget vállalnak a korszerűsítési munkálatok felett. Ideológiailag és szakmailag képezik magukat, s átadják tapasztalataikat munkatársaiknak.

Az öt fiatal műszaki felajánlása éppen jókor jött.

vasárnaponként is dolgoztak

rajta, teljesen díjtalanul. Közben az Iparigazgatóság elhalasztotta az újszegedi üzem rekonstrukcióját, s helyette a Szegvári Kendergyár rekonstrukciójára adott rendelkezést.

— Nem baj — mondották a brigád fiatal műszaki tagjai. — Akkor megcsináljuk a szegvári üzem rekonstrukciós tervét is.

Ujból kezdődött részük a társadalmi munka. Lankadatlan szorgalommal terveztek, szintén munkaidőn túl és díjtalanul. Hetenként körülbelül húsz órát áldoztak erre a munkára.

A rekonstrukciós terv készítése közben legfőbb feladatul tűzték ki a munkásvédelem és a termelékenység fokozását. Szűcs Mihály energetikus például olyan újítást dolgozott ki, melynek révén kb. 100 ezer forintot takarítanak meg a korábbi rekonstrukciós terv elektromos költségeivel szemben. A nehezen beszerezhető öntöttvas tokozott alelosztók helyett központi elektromos kapcsolótermet tervezett.

Megoldják a szegvári üzemben a turbinánál az alsó kőc, pozdorja és porelszívó rendszert. Ez munkásvédelmi szempontból is nagyon előnyös, mert

a por nem kijelé áramlik a gépből,

hanem befelé. Az alsó porelszívás révén a levegő nem az ajtókon, ablakokon ese-